

a mnohdy i na straně žáků. Ředitelky/ředitelé škol pouze obtížně odhadovali, kolik žáků skutečně ke vzdělávání nastoupí, v očekávání problémů obcházeli právní předpisy a vydávali v prvním kole vyšší počet kladných rozhodnutí o přijetí, než jakou měli stanovenou kapacitu. Velmi často museli provádět autoremeduru. Hlavně ve velkých městech s vyšším počtem prestižních škol docházelo k situacím, kdy žáci s nadprůměrnými studijními výsledky ze ZŠ nebyli přijati v prvním kole ani na jednu školu, protože většina škol nedělala přijímací zkoušky a hlavním kritériem pro přijetí byl prospěch ze ZŠ.

V důsledku boje o žáka v situaci, kdy nabídka studijních míst překračuje poptávku žáků, většina škol (s výjimkou víceletých gymnázií) nekoná přijímací zkoušky. Školy si většinou nestanovují kvalitativní hranici pro přijetí, ale přijmou všechny žáky v pořadí podle prospěchu ze ZŠ až do naplnění kapacity bez ohledu na jejich studijní předpoklady.

Maturitní zkoušky

Při účasti ve zkoušce nové MZ zjistila ČŠI, že průběh příprav na reformovanou maturitní zkoušku způsobuje ve školách velkou nevoli. Nejčastější důvody – délka příprav, finanční náročnost projektu v době, kdy se školy potýkají s nedostatkem finančních prostředků, neustálé změny a odklady, složitost prováděcího předpisu, nepřiměřený přesun zodpovědnosti a povinností na ředitelky/ředitele a učitelky/učitele, systém proškolení pedagogů. Mnozí „státní maturitu“ při absenci jejího systémového začlenění do vzdělávacího systému ČR (chybí vazba na vysokoškolské vzdělávání) považují za zbytečnou a domnívají se, že samotné konání společné části maturitních zkoušek v této formě zlepšení úrovně výsledků vzdělávání nepřinese.

RVP SV

ČŠI provedla rozbor RVP SV a dokumentů v jednotlivých vzdělávacích oblastech. Analytická studie ukazuje na velmi odlišné pojetí SV v G a ostatních SŠ hlavních řešitelů. RVP G mají odlišnou nejen formu, ale i jinak vystavěné vzdělávací oblasti a mezi RVP SOV a RVP G se vytvářejí bariéry i ve všeobecném vzdělávání. Vzhledem k větší regulaci na vstupu i výstupu je ve svém důsledku toto pojetí více omezující, než dosud platné učební dokumenty. Zatímco se řada RVP SOV z NÚOV opírá o profesní profily absolventa a standardy vydefinované ve struktuře ISCED, nejsou referenční úrovně v G tak zřetelně naznačeny. To se projevuje již u hodnocených ŠVP G1, které mají s projektováním vzdělávacích oblastí problémy. Dále je problém u víceletých G, z nichž řada projektuje vzdělávací program odtažitě pro nižší a vyšší stupeň, a kdy v přechodném období není zaručena plynulá návaznost a přechod mezi stupni. ČŠI se shoduje s MŠMT v právním výkladu, platný pokyn MŠMT je s tímto požadavkem prozatím v rozporu.

Řada RVP SOV NÚOV umožňuje škole zpracovat společnou část pro více oborových ŠVP. RVP G toto řešení neumožňují, což by mohlo omezovat žádoucí profilaci G, tím i princip diferenciaci a individualizace v těchto školách.